

Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентист шіркеуі — Жиырма екінші бөлім

Jeff Pippenger

2026-01-02

Жиырма екінші нөмір

Алдыңғы мақалада біз ежелгі Израилге қатысты төрт сілтеменің, «улы жыландар» ұрпағы ретіндегі, жартысына дейін жеткен едік. Матайда Жақия да, Иса да парызшылдар мен саддукейлерді улы жыландардың ұрпағы деп атайды. Жақия сынақ үдерісінің басталуын білдіреді; бұл үдеріс оның өзінен кейін Келетін Иса Өзінің қырманын әбден тазартатынын үйреткенінде айқындалады. Иса сынақ үдерісіне Жақия бастағаннан үстемелеп, үкім үдерісін де қосты, өйткені Ол Шеба ханшайымына және Ниневиге сілтеме жасады. Үкім төртінші ұрпақта жүзеге асады, әрі үкімдегі бір топ жыландар ретінде көрінеді, өйткені олардың әкесі — ібіліс. Иса көз алдында анық тұрған белгіге қарамастан, төртінші ұрпақтың белгі іздейтіні туралы мәселені де қосты.

Матайдың жиырма үшінші тарауында парызшылдар мен саддукейлерге арналған «қайғылар» баяндалады, әрі сынақ пен сот үдерісі тағы да ақырғы ұрпақпен байланыстырылып көрсетіледі. Жиырма екінші тарау жиырма үшінші тараудағы қайғылардың алғышарттық жағдайын дайындайды.

Ал парызшылдар жиналып тұрған кезде, Иса олардан: «Мәсіх туралы не ойлайсыңдар? Ол кімнің ұлы?» — деп сұрады.

Олар Оған: «Дәуіттің Ұлы», — дейді.

Оларға Ол былай дейді: Ендеше Дәуіт Рухпен Оны қалайша Ием деп атайды, былай деп: «Жаратқан Ие менің Иеме: „Мен жауларыңды аяғыңның астына табан етіп қойғанша, Менің оң жағымда отыр“, — деді»? Егер Дәуіт Оны Ием деп атаса, Ол қалайша оның ұлы болмақ?

Ешкім Оған бір ауыз сөзбен де жауап қайтара алмады; сол күннен бастап енді ешкім Оған тағы да сұрақ қоюға батылы бармады. Матай 22:41–46.

Қандай да бір өзара әрекеттестікке есік жабылған кезде, Иса содан кейін келесі тарауда сегіз қасіретті жария етеді. Он үшінші аятта қасірет көктегі Патшалықтың есіктерін жауып тастағандары үшін айтылады. Соңғы жаңбыр Көктің есіктерінен төгіледі. Бұл сегіз қасірет ешкім аша алмайтын есікті ашатынын және ешкім жаба алмайтын есікті жабатынын мойындайтындар туралы. Аянда Уайт әпкеге Мәсіхтің соңынан Ең Киелі Орнына ермегендердің өз дұғаларын бос киелі орынға жіберіп жатқандары көрсетілді; сол жерде Мәсіх болып көрінген Шайтан оларды бәрі дұрыс екеніне сендіріп тұрды. Олар киелі орынды қайта ашып, Ең Киелі Орынды жауып тастаған еді.

«Көптеген адамдар яһудилердің Мәсіхті қабылдамай, айқышқа шегелеудегі іс-әрекетіне үреймен қарайды; әрі Оның масқаралықпен қорланғаны туралы тарихты оқығанда, өздерін Оны сүйеміз, әрі Петір секілді Одан бас тартпас едік, не яһудилер секілді Оны айқышқа шегелемес едік деп ойлайды. Бірақ барлық жүректерді оқитын Құдай олардың Исаға деген сезіндік деп мойындаған сүйіспеншілігін сынақтан өткізді. Бірінші періштенің хабарының қалай қабылданатынын бүкіл аспан терең ықыласпен бақылады. Алайда Исаны сүйеміз деп мойындаған және айқыш туралы хикаяны оқығанда көз жасын төккен көп адам Оның келуі туралы ізгі хабарды келемеждеді. Олар бұл хабарды қуанышпен қабылдаудың орнына, оны адасушылық деп жариялады. Олар Оның көрінуін сүйгендерді жек көріп, оларды қауымдардан шығарып тастады. Бірінші хабарды қабылдамағандар екіншісінен де пайда ала алмады; сондай-ақ оларды сенім арқылы Исамен бірге көктегі қасиетті орынның Ең Киелі Бөліміне кіруге дайындауға тиіс болған түн ортасындағы жаршыдан да пайда көрмеді. Алдыңғы екі хабарды қабылдамай, олар өз түсініктерін соншалық қараңғыландырды, сондықтан Ең Киелі Бөлімге апаратын жолды көрсететін үшінші періштенің хабарындағы ешбір нұрды көре алмайды. Мен яһудилер Исаны айқышқа шегелегеніндей, атақ үшін ғана христиан атын иеленген шіркеулер де осы хабарларды айқышқа шегелегенін көрдім; сондықтан олар Ең Киелі Бөлімге апаратын жол туралы ештеңе білмейді, әрі ондағы Исаның шапағатынан пайда ала алмайды. Пайдасыз құрбандықтарын ұсынған яһудилер секілді, олар да өздерінің пайдасыз дұғаларын Иса тастап кеткен бөлімге бағыштайды; ал алдауға риза болған шайтан діни сипатқа еніп, өзін христианбыз деп мойындайтындардың ойларын өзіне бұрады да, өз күш-қуатымен, белгілерімен және өтірік ғажайыптарымен оларды өз тұзағына мықтап байлау үшін әрекет етеді». Early Writings, 258–261.

Он төртінші аяттағы қасірет — жесірлердің үйлерін жалмап, ұзақ дұғалар оқитындар үшін. Он бесінші аяттағы қасірет — өз дінін қабылдағандарды өздерінен екі есе артық тозақтың балалары ететіндер үшін. Он алтыншы аяттан жиырма екінші аятқа дейін зұлымдар ғибадатханамен ант етуде.

«Бұл — Уайт әпкенің сөздері емес, қайта Жаратқан Иенің сөздері, әрі Оның хабаршысы оларды маған, мен арқылы сендерге жеткізу үшін берген. Құдай сендерді бұдан былай Онымен қарама-қарсы мақсатта қызмет етпеуге шақырады. Өздерін мәсіхші деп жариялайтын, бірақ Шайтанның қасиеттерін танытып, рухымен, сөзімен және іс-әрекетімен ақиқаттың ілгерілеуіне қарсы әрекет ететін, әрі анық Шайтан бастап бара жатқан жолмен жүріп келе жатқан адамдар жөнінде көп тәлім берілді. Жүректерінің қасаңдығында олар өздеріне ешбір түрде тиесілі емес, әрі өздері қолданбауға тиіс билікті иемденіп алған. Ұлы Ұстаз былай дейді: “Мен төңкеремін, төңкеремін, төңкеремін”. Адамдар Батл-Крикте: “Жаратқан Иенің ғибадатханасы, Жаратқан Иенің ғибадатханасы — біз”, — дейді, бірақ олар кәдімгі отты қолданып жүр. Олардың жүректері Құдайдың рақымымен жұмсармаған да, мойынсұндырылмаған да». Manuscript Releases, 13-том, 222.

Жиырма үшінші және жиырма төртінші аяттарда қасірет әділдікті, мейірімділікті және адалдықты елемегендері үшін айтылған. Жиырма бесінші және жиырма алтыншы аяттар

тостағанның ішін емес, сыртын ғана тазалағансып көрінудің жалғандығы туралы.

«„Бізде осы қазына бар, — деп сөзін жалғастырды елші, — оның күші аса ұлы екені бізден емес, Құдайдан болсын деп, ол қазына саздан жасалған ыдыстарда сақтаулы“. Құдай Өзінің ақиқатын күнәсіз періштелер арқылы жариялай алар еді, бірақ бұл — Оның жоспары емес. Ол Өз мақсаттарын жүзеге асыруда құрал ретінде дәрменсіздікпен қоршалған адамдарды, пенделерді таңдайды. Бағасы жетпес қазына саздан жасалған ыдыстарға салынады. Адамдар арқылы Оның игіліктері дүниеге жеткізілуге тиіс. Солар арқылы Оның даңқы күнәнің қараңғылығына сәуле шашуға тиіс». Елшілердің істері, 330.

Содан кейін жиырма жетінші және жиырма сегізінші аяттар зұлымдарды әктелген қабірлер деп айқындайды; бұл Ишая кітабының жиырма екінші тарауындағы Шебнамен байланысады, онда Шебна өзі жасап жатқан тамаша қабірімен мақтанып көтерілді, бірақ оған ешқашан жатпайтын еді, өйткені Құдай оны Өз аузынан алыстағы бір далаға лақтыруы тиіс болатын. Сол алыстағы дала Бетелдегі жалған пайғамбардың қабірі арқылы бейнеленеді; ол тіл алмайтын пайғамбардың сол қабірге бірге жерленуіне себеп болды. Сонда сегізінші қасірет былай дейді:

Қасірет сендерге, дін мұғалімдері мен парызшылдар, екіжүзділер! Өйткені сендер пайғамбарлардың қабірлерін тұрғызасындар да, әділдердің мазарларын сәңдейсіндер, әрі: «Егер біз әкелеріміздің күндерінде өмір сүрген болсақ, пайғамбарлардың қанын төккен істеріне олармен бірге ортақтаспаған болар едік», — дейсіндер. Сондықтан өздеріңе өздерің куәсіндер: сендер пайғамбарларды өлтіргендердің балаларысындар. Ендеше әкелеріңнің өлшемін толтырындар.

Уа, жыландар, улы жыландардың ұрпағы, тозақтың үкімінен қалай құтыла аласындар?

Сондықтан, міне, Мен сендерге пайғамбарларды, дана адамдарды және дін мұғалімдерін жіберемін; олардың кейбіреулерін сендер өлтіріп, айқышқа шегелейсіндер; ал кейбіреулерін мәжілісханаларыңда дүрелеп, қаладан қалаға қудалайсындар: осылайша жер бетінде төгілген барлық әділ қан — әділ Әбілдің қанынан бастап, өздерің ғибадатхана мен құрбандық үстелінің арасында өлтірген Барахия ұлы Захарияның қанына дейін — сендердің бастарыңа келсін.

Сендерге шындығын айтамын: осының бәрі осы ұрпақтың басына келеді. Матай 23:29–36.

Жыландар әулеті болып табылатын улы жыландар осы үзіндіде сотталуда. Бұл үзіндіде сот Саба патшайымының және Ниневияның куәліктеріне емес, Әбілден Зәкәрияға дейінгі қанға негізделеді. Улы жыландар болып табылатын төртінші ұрпақ ежелгі Израилдің сыртқы тарихынан алынған екі куәгер және ежелгі Израилдің ішкі тарихынан алынған екі куәгер арқылы сотталады. Лұқа кітабының үшінші тарауы — төртінші әрі соңғы ұрпақтың улы жыландарына қатысты төрт сілтеменің соңғысы, әрі ол жай ғана Матай кітабының үшінші тарауына параллель. Құдай үйінің ақырғы соты кезінде, төртінші ұрпақ заманында, бір топтың өз мінезін Шайтанның ұлдары мен қыздары ретінде, ал екінші топтың Құдайдың

ұлдары мен қыздары ретінде танытатынын айқындайтын төрт сілтеме бар. Бөлінуді бастайтын сынақ үдерісі Келісім Хабаршысына жол дайындайтын хабаршы шөлде өз дауысын көтерген кезде басталады.

Киелі Жазбаның қасиетті өрімінде есімдер жай ғана таңба емес, қайта сыбырлап айтылған пайғамбарлықтар — тарихтың бетінің астында шырқалатын екінші әндер болып, құтқарылудың жүрегін ашып көрсетеді. Адамнан Нұхқа дейінгі ұрпақтардың есімдерінің мағыналары бір тұжырымға жүйеленгенде, ол шежіре бейнелейтін тарихқа сәйкес келетін хабарды тудырады. Adam «адам» дегенді, ал Seth «тағайындалған» дегенді білдіреді. Enosh «өлімді» (өлімге бағынған), ал Kenan «қайғы» дегенді білдіреді. «Құдайдың мадақтауы/батасы» (Mahalalel) арқылы Аспан «төмен түсер еді» (Jared). Аспан «арналған немесе майланған жан» (Enoch) ретінде төмен түсті; ол үкім туралы хабарды өз ұлы Methuselah арқылы жариялады («ол өлгенде, ол жіберіледі»). Оның өлімі Қасиетті Рухтың «құдіретті» төгілуінің шырқау шегі болар еді; бұл Lamech (тыныс) тұлғасында бейнеленіп, Lamech-тің Methuselah-мен қосылуы Түн ортасындағы Айқайдың екінші періштеге қосылғанындай болды. Methuselah — екінші періште, ал Lamech — Нұхтың топан суында шегіне жеткен Түн ортасындағы Айқай болды.

Одан әрі ықшамдалған түрде, бұл есімдер мынаны жариялайды: «Адам баласы алғашқы Адамның салдарынан қайғы мен өлімге бағынышты, өлімді болып тағайындалды; бірақ Құдайдың батасы арқылы Мәсіх Өзін төмен түсіп келуге арнады да, айқыштағы өлімі арқылы үкімді жариялады, ал содан кейін Киелі Рухтың құдіретті төгілуі келді.»

Бұл он есім Ізгі хабардың мәнін өз бойына сыйғыза отырып, жер тарихын жаратылыстан бастап соңғы жаңбырға дейін, ақырында Екінші Келумен түйінделетін түрде бейнелейді. Есімдерде жасырылған бұл рәміздік Аян кітабынан өзінің сәйкес бейнесін табады. Жаратылыс альфа шежіресін ұсынады, ал Аян 7-тараудағы 144 000 мөрленген қалдықта омега орындалуын көрсетеді.

Яһуда «мадақ» дегенді білдіреді, Реубен «міне, ұл» дегенді білдіреді, Гад «игілік/жасақ» дегенді білдіреді, Ашер «бақытты/игілікті» дегенді білдіреді, ал Нафтали «күрес» дегенді білдіреді. Манасе «ұмыттыру» дегенді білдіреді, Симон «есту» дегенді білдіреді, Леуі «қосылған/жалғанған» дегенді білдіреді, Иссахар «сый» дегенді білдіреді, Забулон «құрмет/мекен» дегенді білдіреді, Жүсіп «арту» дегенді білдіреді, ал Бенжамин «оң қолдың ұлы» дегенді білдіреді.

Яһуда руының Арыстанына ерушілер — Құдайдың ұлдары; олар Жақып секілді Құдаймен күресетін сынақ үдерісінен өткенде, игілікке кенеледі. Осы күрес арқылы олардың күнәлары Құдай Сөзін естуден туындайтын қасиеттелу үдерісінде ұмыт қалады, ал бұл, өз кезегінде, оларды Мәсіхпен өсиеттік қатынасқа бекітеді. Олардың сыйы — Құдай оларды Өз Патшалығын ұлғайту үшін қолданып, Бабылдан ұлы көпшілікті Өзінің оң қолының ұлдары ретінде шақырып шығарғанда, Мәсіхпен бірге Оның тағында абыроймен тұрып, көктегі орындарда отыру.

Лияның алты ұлы — Рубен, Яхуда, Шимон, Леуи, Иссахар және Забулон. Оның есімі «хош иісті тамшы» дегенді білдіретін күні Зілпа екі ұл туды — Ғад пен Ашир. Рахилдің екі ұлы — Жүсіп пен Бениамин. Рахилдің күні Билһа есімі «ұялшақ немесе именшек» дегенді білдіреді, ал оның ұлдары Дан мен Нафтали еді. Пайғамбарлық тұрғыдан алғанда, мұндағы шежіре назарға алынуға тиіс бірнеше желіні ұсынады. Жаратылыс кітабының бесінші тарауындағы альфа және он ұрпақтан өзгеше, омегада он екі ұрпақ бар, әрі оның өзіне тән нақты пайғамбарлық айнымалылары бар. Жүз қырық төрт мыңның ішінде Дан аталмайды, ал Манасе оның бауыры Ефремнің орнына қойылған.

Жаратылыс кітабының альфа шежіресі Аян кітабының омега шежіресімен сәйкеседі, өйткені Жаратылыс Мәсіхтің құтқарудағы Құдайлық ісін айқындайды, ал Аян сол альфа пайғамбарлығының омегалық орындалуында дәл сол альфа пайғамбарлығында баяндалған уәде мен пайғамбарлықты кемел түрде орындайтындарды айқындайды.

Осы екі желіні қолдануды теологтар жиі жүзеге асырады, бірақ ешқашан «желінің үстіне желі» әдіснамасының тұрғысынан емес. Жаратылыс пен Аяндағы екі шежіре Құдайдың екінші деңгейде сөйлейтінінің екі куәлігін береді. Бір тіл — жазылып қалдырылған күйіндегі жазба куәлік, ал сол куәліктің ішіндегі екінші желі символдық деңгейде ұсынылады. Әдетте теологтар Жаратылыс пен Аяндағы есімдердің мағыналары арқылы жеткізілетін хабар жөніндегі үстірт байқаулардан әрі бармайды. Олар өздері көретін нәрсені, есімдердің мағыналарындағы астарды көруге деген өздерінің тәкаппарша қабілеті дәлелдейтіндей, өз адами даналығы туралы көбірек айтатын бір жаңалық ретінде қарастырады. Олар Ысмағылдың он екі ұлында берілген хабарды ешқашан көрмейді. Олар Матай мен Лұқадағы Исаның шежірелерін дұрыс көрмейді. Олар Яхуданың соңғы жеті патшасының және Исраилдің соңғы жеті патшасының, Яхуданың алғашқы жеті патшасының немесе Исраилдің алғашқы жеті патшасының шежірелерін көрмейді.

Мен олардың көрмейтінін айтқанда, мынаны меңзеймін: егер сіз Google-дан осы шежірелер туралы ілімдер бар ма деп сұрасаңыз, Жаратылыстағы Адамнан Нұхқа дейінгі желіге де, жүз қырық төрт мыңға қатыстыға да жауап «иә» болады. Бірақ олар Жаратылыс кітабының он бірінші тарауындағы Ыбырамның он ұрпағын осы түрде қолдана ма? Жоқ. Олар Қабылдың шежіресін және Шеттің шежіресін қолдана ма? Иә, бірақ шынайы мағынасынан соншалық алыс қолданады, тіпті басқа бір тақырып туралы айтып тұрғандай әсер қалдырады. Олар, сөз жоқ, Матай мен Лұқадағы Мәсіхтің шежірелерін де қарастырады, бірақ, тағы да, нысанадан мүлде алшақ кетеді. Неге бұл маңызды, дейсіз бе? Өйткені мен осы шежірелік пайғамбарлық желілерге шолу беруді көздеп отырмын, әрі әуел бастан-ақ мынаны анық айтқым келеді: мен төртінші ұрпақтың маңызын Киелі кітаптағы пайғамбарлықтың нышаны ретінде айқындауға тырысып отырмын. Осы шежірелерге жасалатын шолу бұл тұрғыда жәрдемдеседі, бірақ алда келтірілетін осы нәрселердің қарапайым түйінін ғана осы шежірелік желілер туралы түсінуге болатынның бәрі деп ойлау — кімнің тарапынан болса да, немқұрайлылық болар еді.

Адамнан Нұхқа дейінгі шежіреден кейін біз Жаратылыс кітабының төртінші және бесінші тарауларынан екі шежіре тармағын көреміз. Бұл екі тармақ Қабылдың ұрпақтары мен

Ситтің ұрпақтары арқылы бейнеленеді. Адамнан Нұхқа дейінгі шежіре он ұрпақты көрсеткен болса, Сит пен Қабылдың тармақтарының әрқайсысы сегіз ұрпақты көрсетеді. Осы себептен оларды төрт-төрттен екі кезең ретінде қарастыру керек. Сит пен Қабыл — келісімдік рәміздер, ал Қабыл Ишаяның жиырма сегізінші және жиырма тоғызыншы тарауларында өліммен келісім жасайтындарды бейнелейді; ол келісім тасқынды апат келгенде күшін жоюға тиіс. Олар — өз үйлерін құмның үстіне салатындар. Жартастың үстіне құрылыс жүргізетіндер, бірінші Петірдің екінші тарауында көрсетілгендей, Жаратқан Иенің ізгі екенін татқан және “таңдап алынған ұрпақ” болып табылатындар ретінде өмірмен келісім жасайды. “Көптер” құмның үстіне салады, бірақ “аздар” таңдап алынады.

Қабылдың шежіресі — есімдер симфониясындағы бүлікшіл бір аккорд, өйткені бұл есімдер көктен соққы жеп, содан кейін мақсатсыз қаңғыруға түскен адамдық даңқты білдіреді, ал ол даңқ — бос. Ескертуді елемей, Қабылдың ұрпағы адамзат өнерлері арқылы бейнеленетін, кекшіл адамдық күшпен бүркемеленген жалған тәңірлікті жариялайды; сол өнерлер темір мәдениетті соғады: әсем, бірақ зорлықшыл әрі үміттен жұрдай. Соңғы тұжырым — есімдерден туындайтын Қабылдың сегіз буынындағы хабардың шолуы.

Шет әулеті Қабыл әулетіне рақыммен жауап береді. Адамзатқа белгіленіп қойылған адамдық әлсіздіктің ішінде Құдайды шақыратындардың қайғысы көк төмен түскенде мадаққа айналады. Даңққа көтерілетін жолмен сынақ кезеңі барысында «үміт» деген үн шыққанға дейін адал жүріп өту құтқарылу сулары арқылы тыныштық әкеледі. Соңғы бұл тұжырым есімдерден туындайтын Шеттің сегіз ұрпағындағы хабардың шолуы болып табылады.

Сегіз ұрпақты екі топқа — төрт-төрт ұрпақтан — бөлудің себебі келісімнің алғашқы қадамында-ақ белгіленеді: сол жерде Мысырдағы құлдық туралы пайғамбарлық 400 жыл деп айқындалады, әрі сол 400 жылдың төртінші ұрпақта аяқталатыны да көрсетіледі. Пауылдың куәлігі альфа келісімінің пайғамбарлығына енгізілгенде, ол әрбір кезеңі төрт ұрпақтан тұратын 215 жылдан екі кезеңді береді. 430 жыл ішіндегі сегіз ұрпақ 215 жылдан тұратын екі кезеңді білдіреді. Бірінші кезең Жүсіпті білген ізгі перғауын арқылы бейнеленеді. 215 жылдан кейін Жүсіпті білмеген жаңа бір перғауын келді. Содан кейінгі төрт ұрпақтан тұратын келесі топ басталды.

Өз алдына төрт ұрпақтан тұратын кезең ретінде айқын белгіленген, екі кезеңге тең бөлінген сегіз ұрпақ Қабыл мен Сетке қатысты сегіз ұрпақты да дәл солай қолдануды негіздейді. Осы қолдану жүзеге асырылғанда, Сеттің сегіз ұрпағы Қабылдың сегіз ұрпағымен қатарластырылады. Қабыл хайуанның таңбасын қабылдайтын көпшілікті білдіреді, ал Сет Құдайдың мөрін қабылдайтын азшылықты білдіреді. Қабыл — адамзаттың нышаны, ал Сет — Нұхтың келісімі аясында Құдайилықпен біріктірілген адамзаттың нышаны; ал Жүсіп пен Мұсаның әулеті Ыбырамның келісімі аясында қарастырылады.

Содан кейін он бірінші тарауда таңдап алынған халықтың шежіресі Шемнен Ыбырамға дейінгі он есім арқылы бейнеленеді. Он бірінші тарау — Бабыл мұнарасының оқиғасы, сонымен қатар Ыбырайым арқылы бейнеленген таңдап алынған халықтың шежіресі. Он

бірінші тарау Құдаймен үш қырлы келісімге кіруге тиіс болған таңдап алынған халықты таныстырады. Үшінші әрі соңғы қадам жиырма екінші тараудағы Ысқақтың құрбандыққа шалынуы болды. «Он бірінші» тарау — альфалық бастау, ал «жиырма екінші» тарау — омегалық аяқталу. Есімдердің мағынасынан Құдайдың дауысын есту үшін қажет сенім, Оның даусын Өз Сөзінің нөмірленуінен есту үшін қажет сенімнен еш айырмашылығы жоқ. Теологтар назарға алмайтын шежіренің бір қолданылуы — Исламның нышаны болған Ысмайылдың шежіресі.

Міне, Ысмайыл ұлдарының аттары, өз есімдері бойынша, өз ұрпақтарына қарай: Ысмайылдың тұңғышы Небайот; және Кедар, және Адбеел, және Мибсам, және Мишма, және Дума, және Масса, Хадар, және Тема, Етур, Нафиш, және Кедема. Бұлар — Ысмайылдың ұлдары, міне, олардың аттары, өз қалалары бойынша және өз қоныстары бойынша; өз халықтарына қарай он екі әмірші. Жаратылыс 25:13–16.

Осы он екі есімнің анықтамалары бір тұжырымға біріктіріліп берілгенде, ол былай оқылады: «Пайғамбарлық тұрғыдан Ысмағұлдың ұрпақтары — жемісті, қараторы тәнді, жауынгер ретінде даңққа бөленген халық, бірақ тарихи әрі пайғамбарлық жағынан 1840 жылғы 11 тамызда, содан кейін 2001 жылғы 11 қыркүйекте қайғыға ұшыраған. Киелі кітап тарихында олар шығыстың балалары деп аталады. Олар еврейлік киелі орын қызметтерінде қолданылған хош иісті дәмдеуіштер өсетін Арабиядан шыққан. “Assassins” сөзі ислам тарихынан туындаған және үнсіз әкелінетін өлімді білдіреді. Крест жорықтары кезінде Ислам католиктік Еуропаны қоршап, айнала қамап, қоршауға алды, бірақ олардың кейінгі тежелуі 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі серпілудің келуін, сондай-ақ 11 қыркүйектен жексенбілік заң дағдарысына дейінгі кезеңді белгіледі. Ысмағұл ұлдарының он екі есімінің анықтамаларының барлығы алдыңғы тұжырымда қалың қаріппен берілген мәтін арқылы көрсетілген.»

Ысмайыл әулетінің он екі есімі, егер тізімге Ысмайылдың өзін де қоссақ, он үшті құрайды. Он үш — «бүлікшілдіктің» нышандық саны; Ажардың істегені де осы еді, және соның салдарынан Ыбырайым Ажар мен Ысмайылды қуып шығуға жол берді. Пауыл сол оқиғаны Құдайдың көне Исраилді Өзінің келісім халқы қатарынан шығарып тастауын сипаттау үшін қолданады, дәл сол кезде Ол Өзінің мәсіхшілік қалыңдығымен келісім орнатып жатқан еді.

Өйткені былай деп жазылған: Ыбырайымның екі ұлы болды: бірі күннен, екіншісі азат әйелден. Бірақ күннен туғаны тән бойынша туды, ал азат әйелден туғаны уәде бойынша туды. Мұның астарлы мәні бар: бұлар — екі келісім. Бірі Синай тауынан шығып, құлдыққа бастайды; бұл — Ажар. Өйткені Ажар — Арабиядағы Синай тауы, әрі қазіргі Иерусалимге сәйкес келеді, өйткені ол өз балаларымен бірге құлдықта. Ал жоғарыдағы Иерусалим азат, ол — бәріміздің анамыз. Өйткені былай деп жазылған: «Қуан, тумаған бедеу әйел; толғақ тартпаған сен, шаттанып дауыстап жібер; өйткені күйеуі бар әйелге қарағанда, тастандының балалары әлдеқайда көп». Ал біз, бауырластар, Ысқақ сияқты, уәденің балаларымыз. Бірақ сол кезде тән бойынша туған Рух бойынша туғанды қудалаған болса, қазір де солай. Дегенмен Жазба не дейді? «Күнді және оның ұлын қуып шық; өйткені күннің ұлы азат әйелдің ұлымен бірге мұрагер болмайды». Сонымен,

бауырластар, біз күннің балалары емес, азат әйелдің балаларымыз. Ғалаттықтарға 4:22–31.

Ысмайыл — Исламның нышаны, ал Ысмайылдың анасы Ажар — өлім келісімінің қауымының нышаны. Ысқақ — Христиандықтың нышаны, ал Сара — өмір келісімінің қауымының нышаны. Осы себепті Ысмайылдың он екі ұлы болды, өйткені он екі — Құдайдың келісім халқына тән нышан, ал Ислам — Құдайдың келісім халқының жалған еліктемесі.

Инжілдерде Мәсіхтің екі шежіресі бар. Бірі Матайда, ал екіншісі Лұқада.

Жақып Мәриямның күйеуі Жүсіпті тудырды; Мәсіх деп аталатын Иса сол Мәриямнан туды. Осылайша Ыбырайымнан Дәуітке дейін барлығы он төрт ұрпақ; Дәуіттен Бабылға айдалғанға дейін он төрт ұрпақ; әрі Бабылға айдалғаннан Мәсіхке дейін он төрт ұрпақ. Иса Мәсіхтің дүниеге келуі былай болды: Оның анасы Мәриям Жүсіпке атастырылған кезде, олар әлі қосылмай тұрып, оның Киелі Рухтан жүкті болғаны анықталды. Матай 1:16–18.

Матайдың шежіресі қырық екіден тұратын бір кезеңді құрайтын он төрттен тұратын үш тең кезеңді айқындайды. Мәсіх — келісім тарихының альфасы болып табылатын Мұсаға қатысты келісім тарихының омегасы. Мұса Мәсіхтің «өзіне ұқсас» болатынын пайғамбарлық етті. Мұса өзінің жүз жиырма жылдық өмірінде қырық жылдан тұратын үш кезеңді бастан кешті. Мұсаның өміріндегі әрбір қырық жылдық кезең, қатар-қатар қойылып қарастырылғанда, 1863 жыл мен жексенбілік заңның нышаны болып табылатын Кадеште аяқталады. Мәсіхтің үш кезеңі Дәуітте, Бабыл тұтқынында және Мәсіхтің айқышта Өз қаны арқылы келісімді бекітуімен аяқталады. Дәуіт жексенбілік заң кезінде салтанатты шіркеудің көтерілуді білдіреді, ал екінші желі жексенбілік заң кезінде Бабылға әкетілетін ақылсыз қыздарды көрсетеді. Үшінші кезең айқышта аяқталады, ол тағы да жексенбілік заңның бейнесі болып, онда Мәсіх Ыбырайымның келісімін жүз қырық төрт мыңмен және Нұхтың келісімін ұлы көпшілікпен бекітеді.

Осы екі сызықты бірінің үстіне бірін қабаттастырғанда нені ұғынуға болатыны таңғаларлық. Мұсаның жүз жиырма жылы Нұхтың 120 жылымен байланысады, ал Мәсіхтің қырық екі ұрпағы жексенбілік заң кезінде қырық екі нышандық ай бойы билік жүргізетін антихристпен байланысады.

Сонда Жаратқан Ие былай деді: Менің Рухым адаммен мәңгі дауласа бермейді, өйткені ол да тән; дегенмен оның күндері жүз жиырма жыл болады. Жаратылыс 6:3.

Ыбырайымның келісімін айрықша атап көрсететін Матайдың шежіресімен қатар, Лұқа келтірген Мәсіхтің шежіресі жаратылысқа дейін барып, осылайша Адам Едемде бұзған өмір келісімін айқындайды. Лұқаның шежіресі Исадан басталып, Оның тегі арқылы кері қарай Құдайдың ұлы деп танылған Адамға дейін барады. Бұл тізбек кемел екінші Адаммен аяқталып, кемел бірінші Адамнан басталады. Бірінші Адамнан екінші Адамға дейін жетпіс жеті ұрпақ көрсетілген.

Киелі Жазбаның шежірелері ақиқаттың желілерін білдіреді. Біз жаңа ғана ақиқатты орнықтыру үшін қажет куәліктерден әлдеқайда асып түсетін бірнешеуін айқындадық. Шежірелік желілердің бойында тарихи орындалулар мен болашақ болжамдардың үні бар, әрі олардың ішінде Палмонидің — құпиялардың Ғажайып Санаушысының — үні де бар, өйткені сол желілердің ішіне орналастырылған сандық жұмбақтар екінші бір үнді береді. Осы екі үнмен бірге тағы бір үшінші үн естіледі: барлық нәрсені, соның ішінде адамдардың, жерлердің және заттардың атауларын жаратқан әрі билеп-төстейтін Ғажайып Тілтанушының үні.

Жохан оның артындағы дауысты көру үшін бұрылғанда, ол көптеген сулардың дауысы іспетті болды; ал Даниял да сол аянды көрген кезде, Оның дауысы қалың көпшіліктің дауысы еді. Жазбалардың үстірт хабарламасы, сондай-ақ сол хабарламада кездесетін есімдер, және хабарламаның ішіндегі сандық құрылым — бір үзіндідегі үш дауыс. Үш дауысы бар бір жолды алып, оны параллель бір жолдың үстіне қойған кезде, үш дауыс көптеген дауыстарға айналады.

Тақтан бір дауыс шығып былай деді: «Құдайымызды мадақтандар, Оның барлық құлдары, Одан қорқатындардың бәрі де, кішісі де, ұлы да». Сонда мен ұлы бір қалың жұрттың үні секілді, көп сулардың дауысы секілді, әрі күшті найзағайлардың күркіреуі секілді былай дегенін естідім: «Әллилуйя! Өйткені Құдіреті шексіз Иеміз Құдай билік жүргізіп тұр». Аян 19:5, 6.

Ең маңызды шежірелердің кейбірі Израил патшаларынан табылады. Солтүстік патшалық — Израилдің алғашқы жеті патшасы Ахабпен, Езабелмен және Ілияспен аяқталады, осылайша Жексенбілік заңды бейнелейді. Солтүстік рулардың соңғы жеті патшасының тізбегі Жексенбілік заңнан басталып, Даниял 12-де Михаил тұрған кезде адамзаттың сынақ мерзімі аяқталатын сәтпен тәмамдалады. Яһуданың алғашқы жеті патшасы Жексенбілік заңнан Михаил тұрғанға дейінгі тарихты бейнелейді, ал соңғы жеті патша Жексенбілік заңға алып баратын тарихты айқындайды. Екі шежірелік желі бар, екеуінде де альфа тарихы және омега тарихы бар. Альфа тарихы — 11 қыркүйектен Жексенбілік заңға дейінгі кезең, ал омега кезеңі — Жексенбілік заңнан сынақ мерзімінің аяқталуына дейінгі уақыт. Израилдің алғашқы жеті патшасы Яһуданың соңғы жеті патшасымен сәйкеседі; ал Израилдің соңғы жеті патшасы Яһуданың алғашқы жеті патшасымен сәйкеседі.

Келесі мақалада жалғастырамыз.

«Соңына дейін берік болындар»

«[Аян 1:1, 2, келтірілген.] Бүкіл Киелі кітап — аян; өйткені адамдарға берілетін бүкіл аян Мәсіх арқылы келеді, әрі оның бәрі Оған тоғысады. Құдай бізге Өзінің Ұлы арқылы сөйледі; жаратылыс бойынша да, құтқарылу бойынша да біз Соған тиесіліміз. Мәсіх Патмос аралында жер аударылып жүрген Жоханға осы соңғы күндерге арналған ақиқатты беру үшін, жуық арада орындалуға тиіс нәрселерді оған көрсету үшін келді. Иса Мәсіх — Құдайлық аянның ұлы аманат сақтаушысы. Жер тарихының соңғы көріністерінде нені күтуіміз керектігін біз Соның арқылы білеміз. Құдай бұл аянды

Мәсіхке берді, ал Мәсіх оны Жоханға жеткізді.»

«Сүйікті шәкірт Жохан осы аянды қабылдау үшін таңдалған еді. Ол алғаш таңдап алынған шәкірттердің арасындағы соңғы тірі қалғаны болатын. Жаңа Өсиет дәуірінде оған Ескі Өсиет дәуірінде Даниял пайғамбарға көрсетілгендей құрмет көрсетілді.»

Жоханға жеткізілуге тиіс болған нұсқау соншалықты маңызды еді, сондықтан Мәсіх оны Өз қызметшісіне беру үшін көктен келіп, оны қауымдарға жіберуді бұйырды. Бұл нұсқау біздің мұқият әрі дұғамен зерттеуіміздің нысаны болуға тиіс; өйткені біз Киелі Рухтың тәліміне бағынбайтын адамдар жалған теорияларды енгізетін уақытта өмір сүріп жатырмыз. Бұл адамдар биік орындарда тұрған және жүзеге асыруға ұмтылған өршіл жоспарлары бар жандар. Олар өздерін көтермелеуге және бүкіл қалыптасқан жағдайдың көрінісін төңкеріп өзгертуге тырысады. Құдай бізді сондай адамдардан сақтандыру үшін бізге ерекше нұсқау берді. Ол Жоханға осы жер тарихының ақырғы көріністерінде орын алуға тиіс нәрселерді кітапқа жазуды бұйырды.

«Уақыт кезеңі өткеннен кейін, Құдай қазіргі ақиқаттың қымбат қағидаларын Өзінің адал ізбасарларына сеніп тапсырды. Бұл қағидалар бірінші және екінші періштелердің хабарларын жариялауға қатысы болмағандарға берілген жоқ. Олар істің басталуынан-ақ осы іске қатысқан қызметкерлерге берілді.

«Осы тәжірибелерден өткендер бізді Жетінші күнгі Адвентистер еткен қағидаларға жартас тәрізді берік болуы тиіс. Олар Құдаймен бірге қызметтес болып, куәлікті бекітіп, Оның шәкірттерінің арасында заңды мөрлеуі тиіс. Біздің ісімізді Киелі кітап шындығының іргетасы үстіне орнатуға қатысқан, дұрыс жолды көрсеткен межелерді білетіндер аса жоғары бағаланатын қызметкерлер ретінде қарастырылуы тиіс. Олар өздеріне сеніп тапсырылған ақиқаттар туралы жеке тәжірибеден сөйлей алады. Бұл адамдар өз сенімдерінің күпірлікке өзгеруіне жол бермеуі тиіс; үшінші періштенің туының өз қолдарынан алынуына да жол бермеуі тиіс. Олар өздерінің бастапқы сенімдерін ақырына дейін берік ұстауы тиіс. »

«Иеміз өткен тарихтың біз соңғы істі бастап жатқан шақта қайтадан баяндалатынын мәлімдеді. Оның осы ақырғы күндер үшін берген әрбір ақиқаты әлемге жария етілуге тиіс. Оның орнатқан әрбір тірегі нығайтылуға тиіс. Біз енді Құдай белгілеген іргетастан шегіне алмаймыз. Біз енді қандай да бір жаңа ұйымға кіре алмаймыз; өйткені бұл ақиқаттан безіну дегенді білдірер еді.

«Медициналық миссионерлік іс сенушілердің Құдай халқының өткендегі тәжірибесіне деген сенімін әлсірететін барлық нәрседен тазартып, арылтылуы керек. Әсем Еден, сұлу Еден, күнәнің енуі арқылы қорланды. Енді біздің ісіміздің бастауында оны орнықтыруға қатысқан адамдардың тәжірибесін қайтадан еске алып баяндау қажет.»

«Кейде біз дүниенің ұлы адамдарының қазасы туралы хабарларды оқимыз. Олардың уақыты кенеттен, бір сәттің ішінде келіп жетеді. Денсаулығы жақсы деп есептелгендердің көбі думаннан кейін немесе өз дәріптелуі үшін өзімшіл жоспарлар құрғаннан кейін өледі. Сонда: “Ол өз пұттарына қосылды; оны жайына қалдырыңдар”,— деген сөз шығады. Мұның мәні — Иеміз енді оны зияннан

қорғамайды. Кенеттен өлім келеді, сонда оның бүкіл ғұмырлық еңбегінің құны қанша? Оның өмірі сәтсіздік болды. Ағаш оны ұстап тұрған күш өз пұтқа табынушылық құрбандығына тастап кеткендіктен құлайды.»

«Ерлер мен әйелдер рақат табатын бір нәрсені іздеумен әбден әуре. Олар өз жандарын түкке тұрғысыз нәрсеге сатып жібереді, ал Құдай Өзінің ұзақ төзімділікке толы сабырын кері алады. Олар өз таңдауларына қалдырылады. »

«Қазіргі ақиқатқа сенеміз деп жариялай отырып, өз сенімдерін төмендетіп, нұрда жүруден бас тартқан адамдар бар. Енді кім өзімшіл, дүниелік қағидаларын біржола қояды? Енді кім жанның құнын ұғынуға талпынады? Егер адам бүкіл дүниені иеленіп, ал өз жанынан айырылса, оған одан не пайда? Немесе адам өз жанының өтеуі үшін не береді? Сендер өмір наны мен құтқарылу суына шөліркеп, соған зәру болып жүрсіндер ме? Мәсіх жанын қиған жандардың құнын түсінесіңдер ме? Өздерін мәсіхші деп атауға тиісті адамдар сенімін мойындауына сай өмір сүріп жүр ме? Олар жанның қадірін сезіне ме? Олар ақиқатқа мойынсұну арқылы өз жандарын тазартуға ұмтылып жүр ме?»

Manuscript Releases, 20-том, 150, 151.